

Innledning

Dåp er et viktig konsept i kristen tro, og en viktig hendelse i den enkelte kristnes liv. På dette arket ønsker jeg å skrive litt om hvordan jeg selv forstår dåpen ut fra Bibelens ord, med spesielt fokus på spørsmålet om dåp av barn. På én side er det ikke rom for så mye mer enn en oppsummering, men målet er at det som står skal være konsist og klart, og at det skal fungere som grunnlag for samtale og økt forståelse. Les mer på nambafa.com/daap.

Den kristne dåp

- Den kristne dåp er innstiftet av Herren selv, og skjer i den treenige Guds navn; det døpes til Faderens, Sønnens og Den Hellig Ånds navn (Matt 28,18-20); dåpen skjer ved vann
- I dåpen identifiseres den som blir døpt med Herren Jesus Kristus og forenes med ham i liv, død og oppstandelse; det gamle begravnes med Kristus, og det nye reises opp til liv i ham
- Ved dåpen stadfestes frelsen som gis ved nåde og mottas ved tro; frelsen gis av Gud og den mottas av mennesket

Dåp av barn

Når det gjelder dåp av barn, så er det ulikt syn på om det er rett å døpe barn som ikke har en egen, bevisst tro eller ikke. Også blant overgitte kristne – som ønsker å følge Herren og ha Bibelen som rettesnor for liv og lære – så vurderes det ulikt. Noen kirkesamfunn har derfor samvittighetsfrihet i dette spørsmålet, ved at de lar det være opp til den enkeltes overbevisning, som en sak mellom den enkelte og Herren selv. En slik tilnærming gir mindre splittelse, men kan gi en mer uklar lære.

Argumenter for dåp av barn

Funksjonelle argumenter:

- Dåpen gir og virker noe som også barn trenger (renselse, utfrielse og forening med Kristus).
- Det er først og fremst Gud som handler i dåpen, så det at barnet ikke har en bevisst tro ekskluderer ikke barnet fra å kunne motta dåpens virkning (det er en gyldig dåp når de bæres frem av sine foreldre i tro til Herren, på grunnlag av hans ord, og etter hans ordning).

Bibelske argumenter:

- Det finnes tekster som åpner opp for at barn ble døpt (uten at det blir eksplisitt sagt), ved at hele hushold (gr. *oikos*) blir døpt: Apg 16,15; 16,32-34; 18,8 og 1.Kor 1,16
- Dåpen er en del av frelsesmottakelsen, og også barn trenger frelse (selv om Herren også kan frelse uten dåp, som med røverer på korset):
 - Alle er under dommen: Sal 51,7; Ef 2,3b; Rom 3,10-12;
 - Dåpen er en del av frelsen: Mark 16,16; Apg 2,38-39 ; 22,16
- Jesus har invitert barna til seg: Mark 10,13-16
- Mange vil også se en sammenheng mellom dåp og omskjærelse (utført på guttebarn), selv om det vel ikke er avgjørende: Kol 2,11-12

Historiske argumenter:

- Det finnes historiske kilder på at barnedåp ble praktisert tidlig i kirken (selv om disse på ingen måte har samme tyngde som Bibelen), som skrifter fra kirkefedrene (Ireneus, år 189; Hippolytus, år 215; Origen, år 248; Cyprian, år 253), samt døpefonter for barn (selv om disse er nyere i tid og dermed av mindre relevans).

Dåpspraksis

Selv om det kan være rett å døpe barn, så betyr ikke det at det alltid er rett å gjøre det. Slik jeg ser det så er det ikke naturlig å døpe et barn hvis ikke foreldrene ønsker at barnet skal forenes med Jesus Kristus, og det skal leve sitt liv ved ham. Og man må heller ikke forkynne et falskt evangelium om frelse ved dåpen uten å ta imot Herren ved tro og etterfølgelse – livet er i Gud (Joh 1,12; 14,6; 17,3; Mark 16,16b; Rom 10,9-10; 1 Joh 5,12).

Ord til avslutning

Guds ords autoritet:

- Det er Guds ord som er grunnlaget for rett liv og lære, og alt må prøves mot Bibelen (pga. plassmangel har jeg kun med noen få bibelreferanser her, og da kun de mest vesentlige)
- Her i tiden forstår vi stykkevis (1 Kor 13,12)
- Skulle jeg ha skrevet noe her som strider mot Guds ord, så har Guds ord selvfølgelig forrang

Enhet blant kristne:

- Dåpen er ikke en perifer sak, og ulikt syn kan gjøre det vanskelig å bygge menighet sammen. Samtidig har vi et kall som kristne til å elske hverandre og arbeide for enhet – spesielt når vi er enige om Guds ords autoritet og vi ærlig og oppriktig vil følge ham som herre og mester.
- Jesus ba selv om enhet blant sine, og det er også noe Paulus formaner til i sine brev
 - Joh 17,20-23; Rom 14; Ef 4,1-7

